

Брюксел, 27.6.2016 г.
COM(2016) 423 final

ANNEX 1

ПРИЛОЖЕНИЕ

КЪМ

Предложение за Решение на Съвета

за сключването на Споразумението между Европейския съюз и правителството на Канада относно прилагането на законодателството в областта на конкуренцията

ПРИЛОЖЕНИЕ

КЪМ

Предложение за Решение на Съвета

за сключването на Споразумението между Европейския съюз и правителството на Канада относно прилагането на законодателството в областта на конкуренцията

Споразумение между Европейския съюз и правителството на Канада относно прилагането на законодателството в областта на конкуренцията

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ, от една страна, и ПРАВИТЕЛСТВОТО НА КАНАДА (Канада) от друга страна (страните):

като вземат предвид тесните икономически връзки помежду си;

като признават, че световните икономики, включително тези на страните, стават все повече взаимосвързани;

като отбелязват, че страните споделят становището, че устойчивото и ефективното прилагане на законодателството в областта на конкуренцията е особено важно за ефективното функциониране на техните пазари и търговията между тях;

като признават своята ангажираност да укрепят правилното и ефективното прилагане на своите законодателства в областта на конкуренцията посредством сътрудничество, а в подходящи случаи, и чрез координация помежду си в приложение на това законодателство;

като отбелязват, че координацията в правоприлагането може в някои случаи да реши по по-ефективен начин съответните проблеми на страните, свързани с конкуренцията, в сравнение с предприети от тях самостоятелни действия по правоприлагане;

като потвърдиха задължението на страните надлежно да вземат предвид взаимните си важни интереси, когато прилагат законодателството в областта на конкуренцията и да положат всички усилия да съчетават тези интереси;

като взеха предвид препоръката на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие относно сътрудничеството между членуващите в нея държави в областта на ограничителните търговски практики, засягащи международната търговия, приета на 27 и 28 юли 1995 г., и

като взеха предвид Договора за икономическо сътрудничество между Канада и Европейските общности, приет на 6 юли 1976 г., Декларацията за отношенията между Европейската общност и Канада, приета на 22 ноември 1990 г., и Съвместната политическа декларация за отношенията между Канада и ЕС и придружаващия я план за действие, приет на 17 декември 1996 г.;

като признават, че по-големият обмен на информация, включително съобщаването на информация, получена при разследвания, провеждани от страните, ще подобрят

сътрудничеството и ще допринесат за правилното и ефективното прилагане на законодателството на всяка от страните в областта на конкуренцията;

като признават, че страните споделят общи ценности по отношение на защитата на личните данни, което е отразено в съответните им законодателства, както и че надзор ще бъде упражняван от независим публичен орган и, доколкото са засегнати лица, които не са в Канада, от орган, създаден от Канада чрез административни средства;

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

I. Цели и определения

1. Целта на настоящото споразумение е да насърчава сътрудничеството и координацията между органите за защита на конкуренцията на страните и да намалява възможността за различия между страните или на влиянието на тези различия при прилагането на законодателството в областта на конкуренцията.

2. В настоящото споразумение

а) „антиконкурентни дейности“ са всяко поведение или сделка, които могат да подлежат на санкции, забрана или други корективни мерки, взети съгласно законодателството в областта на конкуренцията на една от страните;

б) „компетентен орган в държава членка“ е органът в държава членка, посочен в приложение А. Приложение А може да бъде допълнено или изменяно по всяко време от Европейския съюз. Канада ще бъде уведомена писмено за тези допълнения и изменения преди на новопосочен в приложение А орган, да бъде изпращана информация;

в) „орган за защита на конкуренцията“ и „органи за защита на конкуренцията“ са:

i) за Канада — комисарят за конкуренцията, назначен по силата на Закона за защита на конкуренцията, R.S.C. 1985 г., с. С-34, (наричан по-нататък „Законът за защита на конкуренцията“) и

ii) за Европейския съюз — Европейската Комисия, съгласно нейната компетентност в областта на законодателството на Съюза за защита на конкуренцията;

г) „законодателство или законодателства за защита на конкуренцията“ са:

i) за Канада — Законът за защита на конкуренцията, с изключение на раздели 52—62 и част VII.1 от закона, и подзаконовите актове за неговото прилагане, и

ii) за Европейския съюз — членове 101, 102 и 105 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета относно контрола върху концентрациите между предприятия (Регламентът за сливанията на ЕС) (ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 139/2004“), членове 53 и 54 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ОВ L 1, 3.1.1994 г., стр. 3) (наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП“), когато са във връзка с членове 101 и 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз и регламентите за тяхното изпълнение,

както и всички изменения към тях и други такива законови и подзаконови актове, за които страните могат да се договорят в писмен вид, че представляват част от „законодателството за защита на конкуренцията“ по смисъла на настоящото споразумение;

д) „дейност(и) по правоприлагане“ е прилагането на законодателството за защита на конкуренцията посредством разследвания и производства, водени от органа за защита на конкуренцията на една от страните;

е) „информация, получена чрез процедура по разследване“ е:

i) за Канада — информация, получена по силата на раздели 11, 15, 16 и 114 от Закона за защита на конкуренцията и

ii) за Европейския съюз — информацията, получена чрез искания за информация съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г. относно изпълнението на правилата за конкуренцията, предвидени в членове 81 и 82 от Договора¹ (ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1/2003“), устни изявления съгласно член 19 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета и проверки, извършени от Европейската комисия или от името на Европейската Комисия съгласно членове 20, 21 и 22 на Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета, или информация, получена в резултат на прилагането на Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета.

ж) „информация, получена в изпълнение на заявление за освобождаване от глоби или за проява на снизходителност“ е:

i) за Канада — информацията, която заявител предоставя на органа за защита на конкуренцията или за да бъде освободен от наказателна отговорност, или за да бъде препоръчано на главния прокурор да прояви снизходителност при вземането на решение по наказателното производство; и

ii) за Европейския съюз — информацията, получена съгласно Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 298, 8.12.2006 г., стр. 17);

з) „информация, получена съгласно процедура за постигане на споразумение“ е, за Европейския съюз — информацията, получена съгласно член 10а от Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 г. относно водените от Комисията производства съгласно членове 81 и 82 от Договора за ЕО² (ОВ L 123, 27.4.2004 г., стр. 18);

и) „лични данни“ са всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация физическо лице, записана под каквато и да е форма.

3. Всяко позоваване в настоящото споразумение на конкретна разпоредба от законодателството за защита на конкуренцията на страните важи и за евентуалните

¹ В съответствие с член 5 от Договора от Лисабон членове 81 и 82 от Договора за създаване на Европейската общност бяха преномерирани като членове 101 и 102 от Договора за функциониране на Европейския съюз.

² В съответствие с член 5 от Договора от Лисабон членове 81 и 82 от Договора за създаване на Европейската общност бяха преномерирани като членове 101 и 102 от Договора за функциониране на Европейския съюз.

изменения на въпросната разпоредба, както и за всяка разпоредба, която я заменя.

II. Уведомяване

1. Всяка страна уведомява другата страна по начина, предвиден в настоящия член и в член IX, във връзка със своите действия по правоприлагане, които могат да засегнат важни интереси на другата страна.

2. Действията по правоприлагане, които могат да засегнат важни интереси на другата страна, и следователно по принцип подлежат на уведомяване, са тези:

i) които са от значение за действията по правоприлагане на другата страна;

ii) които са свързани с антиконкурентни действия, различни от сливания и придобивания, извършени изцяло или частично на територията на другата страна;

iii) които са свързани с поведение, за което се смята, че е изискано, поощрено или одобрено от другата страна или една от нейните провинции или държави членки;

iv) които са свързани със сливане или придобиване, в което:

- една или повече от страните по сделката, или
- дружество, което контролира една или повече от страните по сделката,

е дружество учредено или организирано съгласно законодателството на другата страна или на една от нейните провинции или държави членки;

v) които предполагат налагане на корективни мерки или искане за такива мерки от орган за защита на конкуренцията, с които се изисква или забранява поведение на територията на другата страна, или

vi) за които е необходимо една от страните да търси информация, намираща се на територията на другата страна.

3. Уведомление по настоящия член обикновено се подава веднага след като органът за защита на конкуренцията узнае за наличието на обстоятелства, подлежащи на уведомление, и при всички случаи в съответствие с параграфи 4—7 от настоящия член.

4. Когато са налице обстоятелства, подлежащи на уведомяване, свързани със сливания или придобивания, се подава уведомление:

a) за Европейския съюз, когато в Официален вестник е публикувано известие съгласно член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 139/2004, и

b) за Канада, не по-късно от момента, в който нейният орган за защита на конкуренцията издаде писмено искане за информация под клетвена декларация или успее да получи съгласно раздел 11 от Закона за защита на конкуренцията заповед, свързана със сделката.

5. а) Когато органът за защита на конкуренцията на една от страните поиска от лице да предостави информация, документи или други материали, , намиращи се на територията на другата страна, или поиска от лице, намиращо се на територията на другата страна, да свидетелства устно в производство или бъде разпитано лично, уведомление се изпраща едновременно с искането или преди то да бъде формулирано.

б) Уведомяване съгласно буква а) от настоящия параграф се изисква независимо от това, че вече е било изпратено уведомление съгласно член II, параграфи 1—3 относно дейността по правоприлагане, във връзка с която се търси тази информация. Отделно уведомление обаче не се изисква за всяко следващо искане за информация от същото лице, направено в хода на дейностите по правоприлагане, освен ако уведомената страна посочи друго или ако страната, искаща информацията, не установи нови проблеми, засягащи важни интереси на уведомената страна.

6. Когато са налице обстоятелства, подлежащи на уведомление, то трябва да бъде изпратено достатъчно време преди едно от следните събития, за да е възможно да бъдат взети предвид становищата на другата страна:

а) за Европейския съюз,

i) когато неговият орган за защита на конкуренцията реши да открие процедура, свързана с концентрация съгласно член 6, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 139/2004;

ii) в случаи, различни от сливания и придобивания, издаване на изложение на възраженията или

iii) приемане на решение или на споразумение по делото,

б) за Канада,

i) подаване на заявление в съда, разглеждащ дела за конкуренция,

ii) образуване на наказателно производство, или

iii) решаване на делото чрез поемане на ангажимент или чрез процедура за съгласие.

7. а) Всяка страна уведомява също другата страна винаги когато нейният орган за защита на конкуренцията се намесва или участва по друг начин в регулаторна или съдебна процедура, ако поставените в рамките на намесата или участието въпроси могат да засегнат важни интереси на другата страна. Уведомяване съгласно настоящия параграф се прилага само за:

i) публични регулаторни и съдебни процедури и

ii) публична намеса или публично участие в съответствие с официалните процедури.

б) Уведомление се отправя към момента на намесата или участието или възможно най-скоро след това.

8. Уведомленията са достатъчно подробни, за да позволят на уведомената страна да

направи първоначална преценка на въздействието на дейностите по правоприлагане върху нейните важни интереси. При спазване на вътрешните правни изисквания уведомленията трябва да включват имената и адресите на засегнатите физически и юридически лица, естеството на разследваната дейност и правните разпоредби, които са от значение за случая.

9. Уведомленията, направени съгласно настоящия член, се съобщават в съответствие с член IX.

III. Консултации

1. Всяка от страните може да поиска консултации във връзка с въпрос, свързан с настоящото споразумение. В искането за консултации трябва да се посочват причините за него и дали поради процедурни срокове или други ограничения се налага то да бъде разгледано спешно. Всяка страна се отзовава бързо на искането за консултация с цел да се стигне до заключение, което следва принципите, предвидени в настоящото споразумение.

2. По време на консултациите съгласно параграф 1 органът за защита на конкуренцията на всяка от страните:

а) разглежда внимателно изложението на другата страна с оглед на принципите, предвидени в настоящото споразумение, и трябва да е готов да даде обяснение на другата страна за конкретните резултати от прилагането на тези принципи по отношение на обсъждания въпрос, и

б) предоставя на другия орган за защита на конкуренцията цялата информация, която е в състояние да предаде от правна гледна точка, за да позволи възможно най-широка дискусия относно съответните аспекти на конкретна сделка.

IV. Координация на дейностите по правоприлагане

1. Органът за защита на конкуренцията на всяка от страните оказва съдействие на органа за защита на конкуренцията на другата страна в предприетите от нея дейности по правоприлагане в степен, съвместима със законодателството на помагащата страна и важните за нея интереси.

2. В случаите, при които органите за защита на конкуренцията на двете страни имат интерес да предприемат дейности по правоприлагане по отношение на свързани ситуации, те могат да се договорят, че в техен взаимен интерес е да координират тези дейности. Когато разглеждат дали определени дейности по правоприлагане трябва да бъдат координирани изцяло или частично, органът за защита на конкуренцията на всяка от страните трябва вземе предвид следните фактори:

i) ефекта от такава координация върху способността на органите за защита на конкуренцията на всяка от страните да постигат целите на дейностите по правоприлагане;

ii) относителната способност на органа за защита на конкуренцията на всяка от

страните да получава информацията, необходима за провеждането на дейностите по правоприлагане;

iii) степента, до която органът за защита на конкуренцията на всяка от страните може да вземе предварителни или постоянни ефективни корективни мерки срещу съответните антиконкурентни дейности;

iv) възможността за по-ползотворна употреба на източниците и

v) възможността да бъдат намалени разходите за лицата, които са обект на дейностите по правоприлагане.

3. а) Органите за защита на конкуренцията на страните могат да координират своите дейности по правоприлагане, като се договорят за техния график по определено дело при пълно спазване на собствените си закони и важни интереси. В зависимост от договорката между органите за защита на конкуренцията на страните такава координация може да доведе до действия по правоприлагане от страна на органа за защита на конкуренцията на едната или на двете страни, както е най-подходящо за постигане на целите им.

б) Когато осъществява координирани действия по правоприлагане, органът за защита на конкуренцията на всяка от страните прави максималното, за да бъдат постигнати също целите за правоприлагане на другата страна;

в) Всяка от страните може по всяко време да уведоми другата страна, че възнамерява да ограничи или прекрати координацията и да продължи самостоятелно своите дейности по правоприлагане, без да бъдат засегнати другите разпоредби на настоящото споразумение.

V. Сътрудничество по отношение на антиконкурентни дейности на територията на едната страна, които се отразяват неблагоприятно на интересите на другата страна

1. Страните отбелязват, че антиконкурентни дейности могат да възникнат на територията на една от страните, които дейности, освен че нарушават законите за защита на конкуренцията на тази страна, засягат неблагоприятно важни интереси на другата страна. Страните се споразумяват, че в техен интерес е да отстранят антиконкурентни дейности от такова естество.

2. Ако една от страните има основание да смята, че антиконкурентни дейности, извършвани на територията на другата страна, засягат неблагоприятно или могат да засегнат неблагоприятно нейните собствени важни интереси, тя може да поиска органът за защита на конкуренцията на другата страна да предприеме подходящи действия по правоприлагане. Искането трябва да бъде възможно най-точно относно естеството на антиконкурентните дейности и тяхното отражение върху интересите на молещата страна и трябва да включва предложение за допълнителна информация и друго сътрудничество, които органът за защита на конкуренцията на молещата страна е в състояние да предостави.

3. Страната, получила искането, се консултира с молещата страна, а органът за защита на конкуренцията на първата страна разглежда изцяло и щателно искането, когато решава дали да започне или да разшири действия по правоприлагане във връзка с антиконкурентните дейности, посочени в искането. Органът за защита на конкуренцията на страната, към която е отправено искането, информира незабавно другата страна за своето решение и го обосновава. Ако са предприети действия по правоприлагане, органът за защита на конкуренцията на страната, към която е отправено искането, съобщава на молещата страна за съществените развития и изхода от действията по правоприлагане.

4. Нищо в настоящия член не ограничава правото на органа за защита на конкуренцията на страната, към която е отправено искането, в съответствие с нейното законодателство в областта на конкуренцията и политиките за правоприлагане, да реши по собствено усмотрение дали да предприеме действия по правоприлагане спрямо антиконкурентните действия, посочени в искането, и не пречи на органа за защита на конкуренцията на молещата страна да предприеме действия по правоприлагане във връзка с тези антиконкурентни действия.

VI. Избягване на конфликти

1. В рамките на своето законодателство и в степен, съвместима с нейните важни интереси, всяка страна, предвид предмета на настоящото споразумение, посочен в член 1, надлежно взема предвид важните интереси на другата страна през всички фази на дейностите по правоприлагане в областта на конкуренцията, включително решенията за започване на разследване или образуване на производство, техният обхват и естеството на исканите за всеки отделен случай корективни мерки или санкции.

2. Когато се окаже, че действията по правоприлагане на една от страните могат да засегнат неблагоприятно важни интереси на другата страна, страните, в съответствие с общите принципи, изложени по-горе, полагат всички усилия, за да съчетаят по подходящ начин своите конкуриращи се интереси, като за това всяка от тях трябва да вземе предвид всички фактори от значение за тази цел, сред които:

i) относителната важност спрямо антиконкурентните действия, които са част от поведение на територията на една от страните, в сравнение с поведение на територията на другата страна;

ii) относителната важност и предвидимостта на ефектите от антиконкурентните действия върху важните интереси на една от страните в сравнение с ефекта върху важните интереси на другата страна;

iii) наличието или липсата на намерение на участващите в антиконкурентните действия да засегнат потребителите, доставчиците или конкуренцията на територията на страната, която предприема действията по правоприлагане;

iv) степента на конфликт или съгласуваност между действията по правоприлагане и законодателството на другата страна или съответните ѝ икономически политики, включително тези, които се изразяват в прилагането на съответно им законодателство за защита на конкуренцията или решенията, които произтичат от него;

- v) дали двете страни ще наложат на физически или юридически лица противоречащи си изисквания;
- vi) наличието или липсата на оправдани очаквания, които ще бъдат засилени или отслабени от действията по правоприлагане;
- vii) местоположението на съответни активи;
- viii) доколко, за да бъдат ефективни, корективните мерки трябва да бъдат приложени на територията на другата страна;
- ix) необходимостта да бъдат сведени до минимум отрицателните последици върху важните интереси на другата страна, по-специално когато на нейната територия се прилагат корективни мерки за отстраняване на антиконкурентните ефекти, и
- x) степента, до която ще бъдат засегнати действията по правоприлагане на другата страна спрямо едни и същи лица, включително съдебни решения и ангажименти, произтичащи от тези дейности.

VII. Обсъждане и предаване на информация

1. В подкрепа на принципите, посочени в член 1 от настоящото споразумение, страните се договарят, че в техен общ интерес е да споделят становищата си, да обсъждат и предават информация, както е предвидено в настоящия член и в членове VIII и XI, с цел да бъде улеснено ефективното прилагане на съответните им законодателства за защита на конкуренцията и да бъде подобро разбирането на техните политики и действия по правоприлагане.

2. За да осигурят сътрудничеството и координацията, предвидени в настоящото споразумение, при необходимост органите за защита на конкуренцията могат да обменят становища и обсъждат информация, която притежават, включително информация, получена в хода на разследване.

3. Органите за защита на конкуренцията могат да си предават един на друг информацията, с която разполагат, когато лицето или предприятието, което е предоставило информацията, е дало своето изрично съгласие в писмена форма. Ако информация, притежавана от орган за защита на конкуренцията, съдържа лични данни, тези данни могат да бъдат предавани само ако и двата органа за защита на конкуренцията разследват същото или подобно поведение или сделка.

4. Освен когато е получил съгласието, посочено в параграф 3, орган за защита на конкуренцията, при поискване от страна на друг орган за защита на конкуренцията, може да предава информация, получена в хода на разследване, на молещия орган за защита на конкуренцията, само ако:

a) вече притежава информацията; и

б) информацията се отнася до разследването, водено и от двата органа за защита на конкуренцията, на същото или подобно поведение или сделка.

5. Искане по параграф 4 се прави в писмен вид и включва общо описание на предмета и

естеството на действията по правоприлагане, за които се отнася, както и правните разпоредби, които могат да бъдат засегнати.

6. Органът за защита на конкуренцията, който получава искане по параграф 4, определя, като се консултира с подаващия искането орган за защита на конкуренцията, коя информация, с която разполага, е от значение и може да бъде предадена.

7. Независимо от параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член органът за защита на конкуренцията на дадена страна не може да обменя становища, да обсъжда или предава информация, получена в хода на разследването, ако нейното използване би било забранено в неговите собствени действия по прилагане съгласно процесуалните права и привилегии, гарантирани съгласно законодателството на тази страна, включително:

а) правото да не се самоуличаваш; и

б)

i) за Канада — поверителността на отношенията между адвокат и неговия клиент; и

ii) за Европейския съюз — защитата на професионалната тайна.

8. Нито един от двата органа за защита на конкуренцията не е длъжен да съобщава информация на друг орган за защита на конкуренцията, особено ако това би било несъвместимо с важните интереси на една от страните или ако липсват достатъчно ресурси към момента, в който е подадено искането.

9. Орган за защита на конкуренцията не споделя становища, не обсъжда или не предава информация, получена чрез заявление за освобождаване от глоби или за чрез заявление за проява на снизходителност, нито, в случая на Европейския съюз — информацията, получена съгласно процедура за постигане на споразумение, освен ако физическото лице или предприятието, предоставило информацията на органа за защита на конкуренцията, даде своето изрично съгласие в писмена форма.

10. Ако орган за защита на конкуренцията узнае, че документ, предаден по силата на настоящия член, съдържа невярна информация, той информира възможно най-бързо другия орган за защита на конкуренцията, който предприема коригиращи мерки.

11. Всяка информация, предоставена или обменена по силата на настоящото споразумение, може да бъде предавана пряко между органите за защита на конкуренцията.

12. В случай на конфликт със споразумение или договореност относно предоставянето или обмена на класифицирана информация, установени по силата на Споразумението между Канада и Европейския съюз относно процедурите за сигурност за обмен и защита на класифицирана информация, се прилагат разпоредбите на настоящото споразумение.

VIII. Поверителност и използване на информация

1. Освен ако страните са се договорили друго, всяка от тях запазва във възможно най-високата степен, предвидена в нейното законодателство, поверителността на

информацията, която ѝ е съобщена поверително от другата страна по силата на настоящото споразумение, включително факта, че е съобщено или получено искане за информация.

2. По-специално органът за защита на конкуренцията на всяка от страните се противопоставя във възможно най-високата степен, предвидена в нейното законодателство, на искане, отправено от трета страна, за разкриване на информацията, посочена в параграф 1, освен за целите на действията по правоприлагане от този орган за защита на конкуренцията по силата на настоящото споразумение, освен ако това разкриване е:

а) отправено към физически лица или предприятия, които са обект на действия по правоприлагане съгласно законодателството за защита на конкуренцията на страната, чийто орган за защита на конкуренцията е получил информацията, и срещу които информацията може да бъде използвана, ако това разкриване е предвидено в законодателството на тази страна;

б) отправено при необходимост към съдилища в хода на съдебна процедура за преразглеждане или

в) необходимо, за да бъде упражнено основно право на достъп до документи по силата на законодателството на съответната страна.

3. Когато органът за защита на конкуренцията, получаващ информацията, посочена в параграф 1, я разкрива, той гарантира, че търговските тайни остават защитени във възможно най-голяма степен съгласно действащото законодателство на тази страна.

4. Когато орган за защита на конкуренцията е задължен по закон да разкрие информацията, посочена в параграф 1, предадена в изпълнение на настоящото споразумение от друг орган за защита на конкуренцията, органът за защита на конкуренцията, получил информацията, уведомява в разумен срок другия орган за защита на конкуренцията за това разкриване.

5. Когато се предават лични данни, се прилагат принципите, определени в приложение В.

6. Информацията, обсъдена с орган за защита на конкуренцията на една от страните или предадена на него по силата на настоящото споразумение, различна от информацията, предадена съгласно член II, се използва единствено за прилагане на законите за защита на конкуренцията на тази страна. Информацията, предадена съгласно член II, се използва единствено за целите на настоящото споразумение.

7. Информация, получена при разследване, която е обсъждана с другия орган за защита на конкуренцията или му е предадена съгласно настоящото споразумение, се използва от подалия искането орган за защита на конкуренцията единствено за прилагането на законодателството в областта на конкуренцията по отношение на същото или подобно поведение или сделка.

8. Информация, предадена съгласно член VII, параграф 4, се използва от подаващия искането орган за защита на конкуренцията само за целите, посочени в искането в съответствие с член VII, параграф 4.

9. Информацията, предадена по силата на настоящото споразумение, не се използва за налагане на санкции за лишаване от свобода на физически лица.

10. Орган за защита на конкуренцията може да поиска предоставената от него информация съгласно настоящото споразумение да се използва по реда и условията, които той може да определи. Получаващият информацията орган за защита на конкуренцията не я използва по начин, който противоречи на тези ред и условия, без предварителното съгласие на предаващия информацията орган за защита на конкуренцията.

11. Ако орган за защита на конкуренцията на една от страните узнае, че въпреки неговите максимални усилия информация е била разкрита или използвана случайно по начин, противоречащ на настоящия член, той веднага уведомява за това органа за защита на конкуренцията на другата страна. Органите за защита на конкуренцията съвременно се консултират за мерките, които да бъдат предприети с цел свеждане до минимум на вредите, причинени от това използване или разкриване, както и за да предотвратят повтарянето на подобна ситуация.

IX. Съобщение до органите за защита на конкуренцията на държавите — членки на Европейския съюз, и до Надзорния орган на ЕАСТ

1. Европейската комисия

а) след като извести канадския орган за защита конкуренцията, информира компетентните органи на държавата членка, чиито важни интереси са засегнати от уведомленията, изпратени до Европейската комисия от канадския орган за защита на конкуренцията съгласно член II;

б) след консултация с канадския орган за защита конкуренцията информира компетентните органи на държавата членка, чиито важни интереси са засегнати от наличието на сътрудничество и координация на действия по прилагане съгласно членове IV и V за всяко такова сътрудничество или координация;

в) може само да разкрие информация, предадена от канадския орган за защита конкуренцията в съответствие с член VII:

i) на компетентните органи на държавите членки, за да изпълни задълженията си по членове 11 и 14 от Регламент (ЕО) № 1/2003 и член 19 от Регламент (ЕО) № 139/2004, и

ii) на Надзорния орган на ЕАСТ, за да изпълни задълженията си съгласно членове 6 и 7 на Протокол 23 към Споразумението за ЕИП относно сътрудничеството между надзорните органи.

2. Европейската комисия гарантира, че информацията, различна от публично достъпната информация, съобщена на компетентните органи на държава членка или на Надзорния орган на ЕАСТ съгласно параграф 1 от настоящия член, не се използва за цели, различни от прилагането от Европейската комисия на законодателството на Съюза в областта на конкуренцията, и не се разкрива на други страни без изричното писмено съгласие на канадския орган за защита конкуренцията.

X. Събрания на всяко полугодие

1. В подкрепа на общия им интерес за сътрудничество и координация по отношение на действията им по правоприлагане компетентните длъжностни лица от органите за защита на конкуренцията на страните се срещат два пъти годишно или според честотата, договорена между органите за защита на конкуренцията на страните, с цел да: а) обменят информация за текущите им действия по правоприлагане и техните приоритети, б) обменят информация за икономическите сектори от общ интерес, в) обсъждат замислените от тях промени в политиката и г) обсъждат други въпроси от взаимен интерес, свързани с прилагането на законодателството в областта на конкуренцията.

2. Съгласно Рамковия договор за търговско и икономическо сътрудничество между Европейските общности и Канада Съвместният комитет за сътрудничество получава доклад за провежданите всяко полугодие събрания.

XI. Съобщения съгласно настоящото споразумение

Съобщенията съгласно настоящото споразумение, включително уведомленията съгласно член II и исканията, отправени съгласно членове III и V, могат да бъдат правени пряко устно, по телефона или по факс между органите за конкуренцията на страните, освен ако в настоящото споразумение не е предвидено друго. Уведомленията съгласно член II и исканията съгласно членове III и V обаче се потвърждават незабавно в писмена форма по обичайните дипломатически канали.

XII. Териториален обхват

Настоящото споразумение се прилага, от една страна, за териториите, в които се прилагат Договорът за Европейския съюз и Договорът за функционирането на Европейския съюз, при условията, определени в тези договори, и, от друга страна, за територията на Канада.

XIII. Действащо законодателство

Настоящото споразумение не задължава страните да предприемат действие, несъвместимо с тяхното действащо законодателство, нито налага промени в законодателството на страните или съответните им провинции или държави членки, освен членове VII и VIII, които се прилагат за Европейския съюз. За повече яснота никоя част от настоящото споразумение не задължава страна по него да предприеме действия, които не съответстват на законодателството ѝ за защита на личните данни.

XIV. Заключителни разпоредби

1. Страните одобряват настоящото споразумение в съответствие със собствените си

процедури. Страните се уведомяват взаимно за приключването на съответните процедури. Настоящото Споразумение влиза в сила на първия ден от втория месец след датата на последното уведомление за одобрение.

2. Настоящото споразумение остава в сила 60 дни след датата, на която една от страните уведоми писмено другата страна, че желае да прекрати споразумението.

3. Страните могат да се споразумеят да изменят настоящото споразумение. След като бъде договорено и одобрено в съответствие с приложимите правни процедури на всяка страна, всяко изменение представлява неразделна част от настоящото споразумение.

4. Страните се консултират, за да изменят споразумението, ако промени в действащото законодателство на всяка от тях засегне сътрудничеството между тях.

5. Настоящото споразумение отменя и заменя Споразумението между Европейските общности и правителството на Канада по отношение на прилагането на законите за конкуренцията, подписано на 17 юни 1999 г. в Бон.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха настоящото споразумение.

Съставено в....., в два екземпляра, на... (ден) (месец) (година) ... на английски, френски, български, хърватски, чешки, датски, немски, естонски, гръцки, унгарски, латвийски, литовски, малтийски, полски, испански, италиански, нидерландски, португалски, фински, румънски, словашки, словенски и шведски език, като текстовете на всички езици са еднакво автентични.

ПРИЛОЖЕНИЕ А

АВСТРИЯ

Bundeswettbewerbshörde (Федерален орган за защита на конкуренцията)

БЕЛГИЯ

Autorité belge de la concurrence/ Belgische Mededingingsautoriteit (Белгийски орган за защита на конкуренцията)

БЪЛГАРИЯ

Комисията за защита на конкуренцията (Commission for the Protection of Competition)

ХЪРВАТИЯ

Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (Хърватски орган за защита на конкуренцията)

КИПЪР

Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού -ΕΠΑ (Комисията за защита на конкуренцията КЗК)

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Чешки орган за защита на конкуренцията)

ДАНИЯ

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (Датски орган за защита на потребителите и на конкуренцията)

ЕСТОНИЯ

Konkurentsiamet (Естонски орган за защита на конкуренцията)

ФИНЛАНДИЯ

Kilpailu- ja kuluttajavirasto (Финландски орган за защита на конкуренцията - ККV)

ФРАНЦИЯ

Autorité de la concurrence (Френски орган за защита на конкуренцията)

ГЕРМАНИЯ

Bundeskartellamt (Федерален орган за защита на конкуренцията)

ГЪРЦИЯ

Επιτροπή ανταγωνισμού (Гръцки Комисията за защита на конкуренцията)

УНГАРИЯ

Gazdasági Versenyhivatal (GVH - Унгарски орган за защита на конкуренцията)

ИРЛАНДИЯ

Ирландски орган за защита на конкуренцията

ИТАЛИЯ

Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

ЛАТВИЯ

Konkurences padome (Латвийски орган за защита на конкуренцията)

ЛИТВА

Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (Литовски орган за защита на конкуренцията)

ЛЮКСЕМБУРГ

Conseil de la concurrence

МАЛТА

Malta Competition and Consumer Affairs Authority / L-Awtorità ta' Malta għall-Kompetizzjoni u għall-Affarijiet tal-Konsumatur

НИДЕРЛАНДИЯ

Autoriteit Consument & Markt (АСМ)

ПОЛША

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Полски орган за защита на потребителите и конкуренцията)

ПОРТУГАЛИЯ

Autoridade da Concorrência

РУМЪНИЯ

Consiliul Concurenței (Румънски орган за защита на конкуренцията)

СЛОВАКИЯ

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky (АМО - Словашки орган за защита на конкуренцията)

СЛОВЕНИЯ

Javna Agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence (Словенски)

ИСПАНИЯ

Comisión Nacional de la Competencia (CNMC)

ШВЕЦИЯ

Konkurrensverket (Шведски орган за защита на конкуренцията)

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО

Competition and Markets Authority

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

ДЕКЛАРАЦИЯ НА КОМИСИЯТА

(относно информацията, която се предоставя на държавите членки)

В съответствие с принципите, уреждащи отношенията между Комисията и държавите членки при прилагането на законодателството в областта на конкуренцията, вписани например в Регламент № 1/2003 и Регламент (ЕО) № 139/2004, и в съответствие с член IX от Споразумението между Европейския съюз и Канада относно прилагането на законодателството в областта на конкуренцията,

- Комисията препраща до държавата членка или държавите членки, чиито важни интереси са засегнати, уведомлението, изпратено от Комисията или получено от канадския орган за защита на конкуренцията. Държавите членки получават уведомлението, във възможно най-кратък срок, на езика, на който общуват страните. Когато Комисията осведомява канадските органи едновременно с това тя информира и държавите членки.
- Комисията уведомява също държавата членка или държавите членки, чиито важни интереси са засегнати от сътрудничество или координация на действия по правоприлагане, веднага след като това стане възможно.

За целите на настоящата декларация се приема, че важните интереси на държава членка са засегнати, когато въпросните действия по правоприлагане:

- (i) са от значение за действията по правоприлагане на държавата членка;
- (ii) включват антиконкурентни действия, различни от сливане или придобиване, извършвани изцяло или частично на територията на държавата членка;
- (iii) са свързани с поведение, за което се смята, че е изискано, поощрено или одобрено от държавата членка;
- (iv) са свързани със сливане или придобиване, при което
 - една или повече от страните по сделката или
 - дружество, което контролира една или повече от страните по сделката,е дружество, учредено или организирано съгласно законодателството на държавата членка.
- (v) предполагат налагане на корективни мерки или искане за такива мерки, изискващи или забраняващи поведение на територията на държавата членка, или
- (vi) за които е необходимо канадският орган за защита на конкуренцията да търси информация, намираща се на територията на държавата членка.

Освен това поне два пъти годишно по време на срещите на националните експерти по конкуренция Комисията информира всички държави членки за изпълнението на споразумението, и по специално за контактите, състояли се с канадския орган за защита на конкуренцията във връзка с препращането до държавите членки на информация, получена от Комисията съгласно настоящото споразумение.

ПРИЛОЖЕНИЕ В

Принципи за защита на личните данни, прилагачи се към лични данни, предадени съгласно Споразумението

Надзор

1. Защитните мерки при обработката на лични данни, предадени съгласно настоящото споразумение, са предмет на надзор от страна на независим публичен орган или орган, създаден чрез административни средства, който упражнява функциите си по безпристрастен начин и е с доказана степен на самостоятелност. Този орган разполага с реални правомощия да разследва спазването на приложимите правила, свързани със събирането, използването, разкриването, съхраняването или унищожаването на лични данни, предадени съгласно настоящото споразумение. Той може да провежда прегледи и разследвания на спазването на правилата, може да докладва констатации и да отправя препоръки към съответния компетентен орган. Надзорният орган има правомощието да отнася нарушенията на закона, свързани с настоящото споразумение, за преследване или дисциплинарно действие, когато това е целесъобразно.

2. Компетентният орган прави необходимото жалбите, свързани с неспазването на обработката на лични данни съгласно настоящото споразумение, да бъдат получени, разгледани, да получат отговор и подходяща правна защита.

Прозрачност

3. Органите за защита на конкуренцията публикуват на своите уебсайтове следното:
- а) списък с техните закони, разрешаващи събирането на лични данни по силата на настоящото споразумение;
 - б) причините за събирането на лични данни;
 - в) начина, по който се защитават личните данни;
 - г) начина и степента, до която данните могат да бъдат разкрити;
 - д) информация относно достъпа, коригирането, добавянето на бележки и средствата за правна защита;
 - е) информация за контакт с цел отправяне на запитване и
 - ж) информация за административна и съдебна защита.

Достъп за физически лица

4. Органите за защита на конкуренцията гарантират, че всяко лице може да получи достъп до своите лични данни, предадени съгласно настоящото споразумение, и по-специално:

- а) предоставят на лицето копие от неговите лични данни, ако то подаде писмено заявление за това;
- б) отговарят писмено на всяко заявление;
- в) осигуряват на лицето достъп до записаната информация, като потвърждават, че неговите лични данни са били разкрити, ако лицето поиска такова потвърждение;
- г) излагат юридическите или фактическите причини за отказ да се предостави достъп до личните данни на лицето;
- д) информират лицето в случай, че няма лични данни;
- е) информират лицето за това, че може да подаде жалба, както и за процедурата за подаване на жалба.

Корекция или добавяне на бележки за физически лица

5. Органите за защита на конкуренцията гарантират, че всяко лице може да поиска да бъдат коригирани личните му данни, предадени съгласно настоящото споразумение.

6. Органите за защита на конкуренцията разглеждат всички писмени заявления за корекция и в разумен срок:

а) коригират личните данни и уведомяват лицето, че корекцията е нанесена; *или*

б) отхвърлят корекцията изцяло или частично и:

i) прилагат бележка към личните данни, която отразява всички поискани корекции, които са били отхвърлени;

ii) уведомяват лицето, че:

А) искането за корекция е отхвърлено и излагат правните или фактическите причини за отхвърлянето;

Б) бележката, посочена в подточка i), е приложена към личните данните;
и

в) информират лицето за това, че може да подаде жалба, както и за процедурата за подаване на жалба.

Ограничения за достъп, корекции и бележки

7. Органите за защита на конкуренцията могат да подложат разпоредбите, посочени в параграфи 4—6, на ограничения, ако това е предвидено по закон, когато е необходимо:

а) за да бъде запазена целостта на текущо официално разследване от компетентните органи, посочени в настоящото споразумение,

б) за да бъдат предотвратени, разследвани, разкрити и санкционирани престъпления и нарушения, свързани с дейностите, попадащи в приложното поле на настоящото споразумение; или

в) за да бъде осигурена функция по наблюдението, проверката или регламентирането, свързана, дори само понякога, с упражняването на официални правомощия, попадащи в приложното поле на настоящото споразумение.

Защита по административен и съдебен ред

8. Всяка от страните гарантира, че компетентният орган, посочен в параграф 1, получава, разследва и отговаря на жалбите, подадени от лице относно неговото искане за достъп, корекция или добавяне на бележка към неговите лични данни, предадени съгласно настоящото споразумение. Съответният орган уведомява жалбоподателя за средствата за търсене на защита по съдебен ред, предвидена в параграф 9.

9. Всяка страна гарантира, че лице, което счита, че правата му са нарушени от решение или действие, свързани с неговите лични данни, предадени съгласно настоящото споразумение, разполага с ефективна защита по съдебен ред в съответствие с приложимото законодателство на страната посредством съдебен контрол или чрез друго средство за правна защита, което може да включва обезщетение.

Съхраняване на лични данни

10. Лични данни, получени съгласно настоящото споразумение, не трябва да се съхраняват по-дълго от необходимото за целите, за които са били предадени съгласно настоящото споразумение.

Определение

11. В настоящото приложение „независим държавен орган“ е:

а) за Канада — комисарят по защитата на личните данни, назначен съгласно раздел 53 от *The Privacy Act (Закон за личната неприкосновеност)*, R.S.C., 1985 г., с. P-21, както и евентуалните му изменения, и

б) За Европейския съюз — Европейският надзорен орган по защита на данните, назначен съгласно Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския Парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1), както и евентуалните му изменения.